

Zakon Življenja 7 - Ena Svetloba

(Navdihnjeno po 'The Secret of Light,' Walter Russell)

Dobrodošli v kaplji, ki opeva Svetlobo, to veliko skrivnostnost, ki ji komaj začnemo odkrivati tančice. Tesla je o tem in o drugih Russellovih delih dejal, da bi jih morali zapečatiti za 1000 let in šele nato podeliti človeštvu. Minilo je 100 let in jih odpiram za vas, sijajne duše, ki zaupate v Boga, ki zvesto miruje v vaši Duši, in s Svojim Mirom neomajno vabi k Sebi. Vsi si ga na neki točki zahočemo, Miru..., vsi omagamo brez Njegove zaslonbe in obnemogli pod težo lastnih naporov, pademo Predenj na kolena.

Ko sem prvič šla čez Russellovo Skrivnost Svetlobe, mi je jemalo sapo od preprostosti, s katero razkriva Boga ali zakulisje stvarjenja in od moči, ki jo ima na moje dožemanje. Sam pove, da z Bogom ustvarjena mojstrovina, potrebuje enako mojstrsko oko, da jo prepozna. Gotovo se s prevodom izgubi eter sporočila, pa tudi ena kaplja, vzeta iz oceana Svetlobe, ne more potešiti žeje po celovitem razumevanju. A kaplje se zbirajo v lužo in jezerce... pri tistih, ki jih redno uživata. Naj bo ta kaplja začetek osvobajanja izpod tisoče let dolge meme šibkosti, ki vas potiska v nemilost pred okoliščinami in stvarmi tega sveta in povabi v gotovost, da ste Vir, iz katerega izvira vse, kar imate, tudi stvari in okoliščine, za katere mislite, da vas pogotujejo.

Uvod

-Iz Božanske Iliade- Walter Russell

"Jaz sem Ena Celota, Sem Vse.

Ovenčaj me, tisto, ki Sem, kajti Jaz sem Vse in drugega ni.

Jaz, brezspolna, sem Enost. Kar Sem Jaz, si ti, kajti ti si Jaz; ti si Celota.

Poveličaj samega sebe, kajti s tem poveličuješ Mene.

Jaz, Ena Celota, Sem Vedni Razum.

Jaz Sem zato, da mislim. Vse mišljenje je Svetloba Mojega Vedenja, vendar Moje mišljenje nisem Jaz. Jaz sem Stvarnica, ustvarjam s svojo mislijo.

Iz Moje Svetlobne Vednosti sta Moja dva žarka,
rojena kot spolna para za ponavljanje Večnosti.

Misliti pomeni ustvarjati. Ustvarjam s Svetlobo.

Nič ni, kar ni Svetloba. Mislim idejo. Svetloba zazna Mojo idejo v dveh spolnih žarkih Moje misli in rodi se oblika po podobi Moje misli.

Oblika ne obstaja, prav tako ne Moja domišljija.

Te ne obstajajo, ker niso Jaz. Bivam samo Jaz.

Moje domišljijско telo ustvarjam z vdihovanjem utripajočega vesolja Mene.

Moje vesolje je Moja podoba; vendar Moja podoba nisem Jaz.

Vse je Moja podoba, a ni Jaz, čeprav sem Jaz v njih in oni v Meni."

Ena Svetloba Bog je Svetloba in Svetloba je Bog. Bog je Univerzalni razum. Razum je Svetloba. Razum ve. Razum misli, kar ve. Razum misli v dveh nasprotujočih si žarkih, ki se istočasno projicirata iz njunega vira osredinjene bele Svetlobe in se zaporedoma ponavljata v ciklih. Božje mišljenje in domišljija sta lastnosti Božje Vednosti, ki je brezčasna in mirujoča.

Stvarnik in stvarjenje Bog, Stvarnik, je vse, kar Je, kar ima Bivanje. Stvarjenje vesolja stvari je pojav gibanja, za naša čutila prehoden svet, ki izginja, da bi se znova pojavil. Nima resničnosti, vendar simulira resničnost skozi iluzijo dvosmerno projicirane Svetlobe v gibanju. Bog, Stvarnik, je eno Bitje, ena Oseba, en Razum, en Mislec, en Jaz, eno Življenje, ena Duša, ena Moč, ena Resničnost. Stvarstvo je upodobljena vzorčasta oblika Božje misli, zgrajena po Njegovi podobi. To je telo Boga, zapis Njegovega mišljenja, ki ga je ustvaril za izražanje Svoje Enosti, Svoje Ljubezni, Razuma, Duše in Moči, ki je samo v Njem. Tako sta tudi Božje mišljenje in domišljija brezčasna in mirujoča. Tako sta tudi človekovo mišljenje in domišljija brezčasna in mirujoča, kot je Božje vedenje.

Mirovanje nikoli ne more biti gibanje ali postati gibanje,
lahko pa se zdi, da je. Gibanje se le zdi, mirovanje pa vedno je.
Univerzalno ravnotežje nikoli ne more biti drugega kot lastno ravnotežje,
a se lahko zdi, da ni.
Iluzija gibanja izvira iz mirovanja in se vrača v mirovanje.
To je vesolje počitka.

Razum pozna Svojo Eno Idejo Stvarjenja kot Ene Celote. Razum svojo idejo Ene Celote razdeli na navidezne dele. Od tod privid gibanja, ki ga imenujemo stvarstvo, in privid snovi, ki jo imenujemo materija. Snov, materija, gibanje, čas, sprememba, razsežnost ali dimenzija ne obstajajo. Je samo Svetloba vednega Razuma.

Je le en Razum in en Mislec. Ena Svetloba vednega Razuma je Božji Jaz. Ta univerzalni Jaz je tisti, ki osredinja vsa samo-ustvarjalna telesa Božjih Jazov. To samo-ustvarjalno vesolje je razumno zamišljeno telo Boga (Mind imagined body of God), je zapis Božje misli. Boga lahko spoznamo. Njegovega telesa ne moremo spoznati, lahko pa ga vidimo. Prav tako lahko spoznamo človeka, ne moremo pa poznati njegovega telesa, lahko pa ga vidimo. Kar je Bog, je človek.

Navidezna dvojnost Navidezno živimo v dveh vesoljih; v mirujočem vesolju Vednega Razuma in v gibljivem vesolju Videnja ritmičnega valovanja Njegove misli. Ne moremo videti vesolja Božjega Vedenja - Misleca, niti ne moremo spoznati vesolja valov Njegovega mišljenja - stvarstva.

Vesolje Ene Vedne Svetlobe je vse, kar je..., vibrirajoče vesolje miselnih valov zaznavanja, se le zdi. Ena in Edina Božja Svetloba bdi nad vsem ustvarjenim na nešteti točkah, ki jih človek najde, a ne vidi. Njegova čutila ga zavajajo, da verjame v silo, imenovano magnetizem, ki privlači igle kompasa in dviguje jeklo. Ta pojav gibanja je posledica elektrike, ne magnetizma. Svetloba vednega Razuma je čisto mirujoča..., ne privlači in ne odbija. Začenjamo razumeti naravo in namen dveh električnih delavcev, ki z medsebojnim prepletanjem ustvarjata Svetlobno fatamorgano gibanja in jo zaporedoma razdirata za ponovno izgradnjo. Nobeno drevo zares ne umre, nobeno bitje zares ne umre. Izgubi ovoj, ki ga vidijo te oči, a le za to, da bi ga lahko znova zasedlo. Svetlobno razumevanje bo dalo temelj znanju videti preko odslikave, ki vara te čute.

Zame je nujno, da ne spregledam točke, na kateri stojim in še pravi čas skočim od videnja materije, do duhovnega vedenja..., da vse bolj Živim v vesolju Svetlobe vednega Razuma in manj v vesolju električnih valov zaznavanja Njegovega mišljenja. Vem, da je moja moč v tišini središča, v Nični točki, in ne v gibanju, s katerim Mirujočo vednost udejanjam. Vem, da je mirujoča Bit, Bog v meni. Prav tako sprejemam vzhajajočo zavest Svetlobe v sebi, ker z Njo prihaja zavedanje Njene Namere in moč, da Jo uresničim.

Spoznavam vesolje Svetlobe takšno, kot je, namesto da verjamem,
kar me prepričujejo telesni čuti. To večno ustvarjajoče vesolje,
ki se mi zdi tako resnično, je kozmični film, ki si ga zamišlja Mojster Dramatik.
Je električno projiciran barvni spekter Svetlobe in zvočnih valov,
ples vzroka in posledic, odslikan na črno platno domišljije prostora in časa.

Vzrok in posledica Vzrok je resničen. učinek je simulacija resničnosti. Vaša Bit je vzrok, njeno samo-ustvarjalno* telo je učinek.

* Beseda samo-ustvarjalno ne sporoča, da telo ustvarja sebe. Ustvarjalna je lahko le mirujoča Inteligenca, ki zaseda telo (Glej Skrivnost Svetlobe). Samo-ustvarjalno sporoča, da zunaj domene Enega ni sile, ki bi mogla ustvarjati telo Enega.

Božje vesolje Luči je mirujoče. Njeno vesolje nenehno ustvarjalnih električnih valov oz. dveh premikajočih se luči, je dinamično, večno v gibanju. Dve premikajoči luči sta projicirani druga skozi drugo iz mirujočega Enega in ustvarjata navideznost ideje, ki jo udejanjata. Svetlobni privid, ki skozi navidezno gibanje udejanja idejo Stvarjenja, ni ideja, ki jo navidezno udejanja. Produkt Razuma ni ideja, ki jo simulira. Nobena ideja Razuma ni nikoli ustvarjena, je pa simulirana po obliki in gibanju. Ideja je večna in pripada Božjemu mirujočemu vesolju vednosti. Oblika ideje v materiji je minljiva, a večno ponavljajoča kot prehodna oblika ideje.

Pozitivno načelo Temelj duhovnega vesolja je Tišina; uravnotežena Tišina Ene Božje Luči. Uravnotežena Tišina je pozitivno načelo stabilnosti in enotnost. V njej ni zanikanj.

Negativno načelo Temelj fizičnega vesolja je gibanje; nenehno spreminjajoče se gibanje, ki izhaja iz para neuravnoteženih pogojev, ki se morata vedno premikati, da bi iskala uravnoteženo Tišino Enotnosti, iz katere izhajata kot para Enote.

Neuravnoteženo gibanje je negativni princip nestabilnosti, mnogoterosti in ločenosti, ki je to fizično vesolje električnih oktavnih valov nasprotujočih si luči. V negativnem principu ni pozitivnega. V celoti sestoji iz parov negacij, ki se med seboj za vedno izničujejo in preklicujejo akcijo in reakcijo drug drugega, s čimer se medsebojno negirata tako, da si ne dovolita, da bi preseгла svojo fiksno ničlo univerzalne tišine.

Kakovost poraja količine Mirujoče vesolje Svetlobe Božjega vedenja, je nevidna, nespremenljiva, nepogojena in nemerljiva Kakovost, iz katere izvirajo vidne, spreminjajoče se, pogojene in merljive količine, ki simulirajo Vednost Enosti skozi dvosmerno gibanje valov. Ni besede, ki bi izrazila to Kakovost, zato uporabljam veliko besed, ki imajo enak pomen, a drugačno konotacijo. Te besede so... razum, zavest, ljubezen, življenje, mir, resnica, želja, znanje, moč, ravnotežje in zakon. Božja Kakovost Ene Luči je navidezno spremenjena v količine tako, da je razdeljena na pare nasprotno pogojenih Svetlobnih pritiskov tega električnega vesolja. Ti razdeljeni pari so nato pomnoženi v neštete oktavne valovne enote Svetlobnih pritiskov in nastavljeni v nasprotno usmerjeno gibanje, za ustvarjanje iluzije zaporedja, spremembe, razsežnosti, stanja in časa, v vesolju, kjer noben od teh učinkov gibanja ne obstaja.

Mirno morje, na primer, je nespremenljiva, neizmerljiva Kakovost Enosti, istosti in tišine. Na njegovi mirni gladini ni nobene spremembe, ničesar, kar bi mogli šteti ali meriti. Ko iz te Kakovosti Miru izvre količina valov, je te količine mogoče izmeriti, ko so obenem večno spreminjajoči, brez dveh točk, ki bi bili podobno pogojeni. To ustvarjajoče električno vesolje je sestavljeno iz gibanja Svetlobnih valov, ki izvirajo iz morja Ene mirujoče Svetlobe. To je vesolje gibajočih se parov količin, ki simulirajo Kakovost Miru, iz katerega te količine izvirajo. Količine razdeljenih in pogojenih parov nasprotnih luči, ki simulirajo Eno, pa niso Eno, ki ga simulirajo.

Naj zaključim... . Misliti Svetlobo, ne toliko te, ki prihaja od sonca, pač pa Svetlobo kot tvarino, iz katere sem, me vodi k odmaknjenosti od stvari, ki jih vidijo te oči, v prepričanost, kako močna sem zares kot Svetloba, ki se le zdi telo. To sporočilo Svetlobe me trezni, kakšna Moč sem zares, da nisem jaz tista, ki jo pogojujejo posledice, pač pa sem Vir teh posledic, ki so pogojene z mano. Sem in tja naletim na kakšen prispevek, tokrat od ruskega mojstra krije, v katerem pove, da ni morje tisto, ki vas čisti, pač pa ste vi tisti, ki čistite morje, ali pa ga ne. Vedno mi zapoje srce ob takih dušah.

Poglejte, koliko sijajnih duš nam priča o tej veliki moči, ki nam jo podarja Svetloba, ko so hodili med kužnimi in ostali nedotaknjeni od teh t.i. virusov ali kug. Po tisoče letih in nepreštvenih primerih ljudi, ki ostajajo nedotaknjeni od okoliščin, se je tem nevidnim domnevnim grožnjam, pustila ustrahovati večina človeštva. Ne pravim, da je enostavno premakniti prepričanje iz 'sem nič, odvisen od vsega, v sem Vse in vse je odvisno od mene. Gotovo ni. A si pravim, če je vse odvisno od tega, čemur jaz s svojim prepričanjem dam moč, zakaj ne bi za šalo, začela misliti, da sem Moč vseh Moči in potem vidim, kaj se bo zgodilo.

Poleg učitelja, ki mi je zgled pravkar povedanega, ugotavljam, nisem več plen običajnih pasti ujete misli. Tega niti ne bi opazila, če jim ne bi vsi okoli podlegli. Naj bodo to redni sezonski prehladi in gripe, starostne tegobe ali globalna pandemija... in prepirljivost zaradi stvari ali dejanj drugih, ki še mislijo, da so nemoč, odvisna od stvari in nas zaradi tega napadajo. Iz odmaknjenosti me ujeta misel preprosto ne doseže. Odmaknjenosti se ne da improvizirati, lahko jo le izgradite z nego notranje tišine in kopičenjem kilometrine počivanja v Bogu, ki ste.

* * * * *